

Kaakkois-Suomen rajavartiosto
Rajatoimisto

19.04.2013

1 (9)

Rajavartiolaitoksen esikunta

RVLE:n lausuntopyyntö RVL Dno 2012/4026/14.3.2013.

K-SR:N LAUSUNTO RAJAVARTIOINTIA KOSKEVAN LAINSÄÄDÄNNÖN SEKÄ ERÄIDEN SIIHEN LIITTYVIEN LAKIEN MUUTTAMISESTA

Kaakkois-Suomen rajavartioston lausunto noudattaa viiteasiakirjan mukaista kappalejakoa.

1. RAJAVARTIOLAKI

1.1 Yleiset säännökset (1 luku)

Kaakkois-Suomen rajavartiosto pitää esityksen muutoksia tarpeellisina tarkennuksina.

1.2 Rajavartiolaitoksen toiminnassa noudatettavat yleiset periaatteet (2 luku)

Kaakkois-Suomen rajavartiosto pitää esityksen muutoksia tarpeellisina.

1.3 Tehtäviä ja toimenpiteitä koskevat säännökset (4 luku)

Kaakkois-Suomen rajavartiosto pitää esityksen muutoksia tarpeellisina ja riittävinä. 27 § 3 momentin säännöksen myötä muodostuva toimivalta luutnantin arvoisille rajavartiomiehille on perusteltu.

1.4 Toimivaltuussäännökset (5 luku)

28 § Rajavalvontaa koskevat toimivaltuudet, 28 a § Henkilöntarkastus rajavalvonnessa, 28 b § Poistumisen estäminen

Hallituksen esitysluonnoksessa on 28 a §:ssä esitetty, että 28 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettu henkilöntarkastuksesta päättää rajanylityspaikan esimies tai esityksessä mainituin edellytyksin myös rajatarkastusta suorittava rajavartiomies. Rajavartioston näkemyksen mukaan 28 a:ssa esitetty

rajanylityspaikan esimies tulisi määritellä tarkemmin ainakin lain esitoissa. Rajavartioston näkemyksen mukaan ensisijainen päätöksentekijä on rajanylityspaikan vuoropäällikkö, mutta sääntelyn tulisi mahdollistaa myös vartioston yleisjohtajan, kenttäjohtajan, rajavartio- ja rajatarkastusaseman päällikön, varapäällikön, vartioupseerin ja rajatarkastusryhmän johtajan päätöksenteko 28 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitetussa henkilöntarkastuksessa. Em. tukee lainsäädännön tarkkarajaisuuden vaatimusta ja linjaorganisaation työskentelyä.

28 §:n 1 momentin 9 kohdassa toimivaltuus on nykyisessä lainsäädännössä ja myös esityksessä mainitusti käytettävissä myös rajavalvonnassa rajanylityspaikkojen välisellä alueella. 28 a §:ssa tulisi ottaa huomioon myös rajanylityspaikan ulkopuolella tapahtuva tarve toimivallan käytössä. Käytännössä rajojen valvonnan yhteydessä tavatun henkilön henkilöntarkastus on tehty usein pakkokeinolain toimivaltuuksien nojalla valtioraja- tai muun rikosepäilyn johdosta. Lainsäädännön tulisi kuitenkin olla toimivallan osalta kattavaa ja lainsäädännöllisiä aukkoja ei tulisi rakentaa edes rajapintoihin.

Ottaen huomioon Rajavartiolaitoksen operatiivisen kenttätoiminnan johtamis- ja koulutusjärjestelmä (RVLE käsky 601/40/15.10.2010), hallituksen esitysluonnoksen 27 §:ssä säännelty toimivalta vähintään luutnantin arvoiselle rajavartiomiehelle sekä muu toimivallan sääntely esitetään 28 a § ja 28 b § 1 momentti kirjattavaksi seuraavasti:

Edellä 28 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitetusta henkilöntarkastuksesta päättää rajanylityspaikan esimiehenä toimiva rajavartiomies *tai vähintään luutnantin rajavartiomies*. Rajatarkastusta suorittava rajavartiomies voi kuitenkin päättää henkilöntarkastuksesta, joka kohdistetaan henkilön päällysvaatteisiin tai mukana oleviin matkatavaroihin taikka joka suoritetaan käsin tunnustelemalla tai teknistä laitetta käyttäen.

Rajanylityspaikan esimiehen *tai vähintään luutnantin arvoisen rajavartiomiehen* toimivaltuuksin tehdystä henkilöntarkastuksesta on laadittava pöytäkirja, jossa toimituksen kulku selostetaan riittävällä tarkkuudella. Pöytäkirjasta on pyynnöstä annettava tarkastettavalle jäljennös.

28 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetusta poistumisen estämisestä sekä tavaroiden ja kulkuneuvon tilapäisestä haltuun ottamisesta rajatarkastuksen toimittamisen ajaksi päättää rajanylityspaikan esimiehenä toimiva rajavartiomies *tai vähintään luutnantin arvoisen rajavartiomies*.

Kiireellisessä tapauksessa poistumisen estää ja haltuunoton suorittaa rajatarkastusta suorittava rajavartiomies, jonka on viivytyksettä saatettava asia rajanylityspaikan esimiehenä toimivan rajavartiomiehen ratkaistavaksi. Henkilö, jonka poistuminen on estetty ja joka on velvollinen olemaan läsnä 27 §:n mukaisesti, saadaan rajatarkastuksen toimittamista varten pitää lukitussa tilassa enintään 12 tuntia, jos se on välttämätöntä hänen poistumisensa estämiseksi. Henkilöä ei saa sijoittaa pidätettyjen säilytystilaan. Edellä 2 momentissa tarkoitettuun menettelyyn ei sovelleta tämän lain 8 luvun säännöksiä.

Lisäksi Kaakkois-Suomen rajavartiosto kiinnittää huomiota siihen, että rajajoukkoihin sijoitettujen reserviläisten toimivaltuudet suoritettaessa rajaturvallisuustehtäviä tulee selkeyttää nykyisestä.

29 § Rajavalvontaan liittyvä tekninen valvonta

Hallituksen esitysluonnoksen 29 §:n mahdollistetaan siirrettävän teknisen valvonnan sijoittaminen maastoon lyhytaikaisesti, tarvittaessa ilman maanomistajan lupaa. Lisäys on hyvä, mutta ei riittävä. Siirrettävän teknisen valvonnan käyttötaktiikkasuunnitelmien ja testikäytössä olleiden valvontajärjestelmien käyttökokemusten perusteella ei ole tarkoituksenmukaista rajata kestoaltaan tätä oikeutta esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa määritettyyn *"korkeintaan muutamaan viikkoon"*. Lakikirjauksesta on joko syytä jättää kokonaan pois sana *"lyhytaikaisesti"*, se tulee korvata sanalla *"tilapäisesti"* tai sen merkitys tulee yksityiskohtaisissa perusteluissa laajentaa *"enintään kahteen kuukauteen"*.

Lisäksi 29 § ei mahdollistaisi kiinteän teknisen valvonnan sijoittamisen maastoon ilman maanomistajan lupaa. Ottaen huomioon, kuinka laajasti ja runsaslukuisen maanomistajajoukon kiinteistöille kiinteää teknistä valvontaa on jo nykyään maastoon sijoitettu, tulisi kiinteän teknisen valvonnan sijoittamisoikeus tehdä rinnasteiseksi 49 §:ssä mainitun rajavyyhykkeen merkitsemisvelvoitteen kanssa. Eli 29 §:än tulisi tehdä lisäys siitä, että maanomistaja tai maa-alueen haltija olisi valtion kustannuksella velvollinen sallimaan teknisen valvonnan sijoittamisen.

34 a § Rajavartiomiehen toimivaltuudet turvaamistehtävässä

Tässä uudessa pykälässä 2 ja 3 momentin mukaiset toimivaltuudet on annettu 23 §:n 2 momentissa tarkoitetun erikoiskoulutuksen saaneelle rajavartiomiehelle (turvamies). Johdonmukaisuuden vuoksi ja operatiivisen kenttätoiminnan johtamisjärjestelmään paremmin soveltuvana tulisi nämä toimivaltuudet olla myös luutnantin arvoisella rajavartiomiehellä (vrt. 27 §, 32 § ja 33 §).

35 c § Ampuma-aseen käyttö

Hallituksen esityksen luonnoksessa tämän pykälän 3 momentin mukaan ampuma-aseella uhkaamisesta ja laukauksen ampumisesta päättää rajavartiolaitoksen päällikkö, rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö, rajavartiolaitoksen esikunnan raja- ja meriosaston osastopäällikkö, rajavartioston tai merivartioston komentaja, apulaiskomentaja, raja-/meritoimiston päällikkö taikka vähintään esiupseerin virassa palveleva rajavartiomies, jos se tilanteen kiireellisyys huomioon ottaen on mahdollista.

Esitys ei ole linjassa käytössä olevan rajavartiolaitoksen operatiivisen kenttätoiminnan johtamisjärjestelmän eikä Poliisilaissa säädetyn kanssa. Operatiivisen kenttätoiminnan päivittäistoiminnassa ja operatiivisen kenttätoimintaan sisältyvässä tilanteiden hallinnan yllä mainitusta ampuma-aseen suunnitelmallisen käytön päätöksenteosta vastaa yleisjohtaja. Yleisjohtaja on suoraan hallintoyksikön komentajan alainen. Selkeyden ja johdonmukaisuuden vuoksi tulisi päätöksen tekijät kirjata siis muotoon *"...rajavartiolaitoksen päällikkö, rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö, rajavartiolaitoksen esikunnan raja- ja*

meriosaston osastopäällikkö, rajavartioston tai merivartioston komentaja, apulaiskomentaja, raja- tai meritoimiston päällikkö tai hallintoyksikön yleisjohtajaksi määrätty rajavartiomies. Yleisjohtaja tulisi edelleen tarvittaessa lakitasoisesti määritellä: *Yleisjohtaja rajavartiolaitoksessa on vähintään kapteenin arvoinen virkamies, joka on suorittanut hyväksytysti sisäasiainministeriön rajavartio-osaston määrittelemän koulutuksen ja on hallintoyksikön päällikön yleisjohtajaksi määräämä rajavartiomies.*

42 § Rajavartiolaitoksen tutkittavat rikosasiat

Hallituksen esitysluonnoksessa esitetty muutos on tarpeellinen ja selkeyttää lain tulkittamista. Erityisesti RL 32 luvun 1 - 5:ssä tarkoitettujen rikosten kirjaaminen pykälään on tarpeellista.

Erikseen todetaan, että vaikka rajavartiolaitos profiloituu voimakkaasti ihmiskaupan torjunnassa, ei ihmiskaupparikoksen tutkinta ole esitetyn sääntelynkään jälkeen mahdollista ilman, että siihen liittyy laittoman maahantulon järjestämisrikos. Rajavartiosto esittää, että kyseinen rajoitus poistetaan tarpeettomana ja voimavarojen käytön ja alueellisen kohdentumisen näkökulmasta ml. yhteiset tutkintaryhmä Rajavartiolaitos voisi tutkia myös ihmiskaupparikoksia ilman, että niihin liittyy laittoman maahantulon järjestämisrikos. Edelleen todetaan, että usein tutkinnan alkuvaiheessa em. rajoitus tarkoittaa jutun siirtoa poliisille vaikka asiassa olisi rajanylittämiseen liittyvä ulottuvuus, mutta ei vielä syytä epäillä laittoman maahantulon järjestämistä ihmiskaupan ohella.

Edellä olevaan liittyen tulee arvioida, rajoittaako edellä oleva asiallisen toimivallan raja, toimivallan rajoissa hankittujen tietojen hyödyntämistä muun rikoksen tutkinnassa? Esim. telepakkokeinoilla on hankittu tieto törkeän laittoman maahantulon järjestämisen yhteydessä, Rajavartiolaitos ei voi hyödyntää tietoa törkeän kätkemisrikoksen tutkinnassa vaikka poliisi voi.

43 a § Rajavartiomiehen toimivaltuudet rikosten ennalta estämiseksi ja selvittämiseksi

Rajavartiolaitoksen rikostorjunnan tarkoituksenmukainen ja tehokas toteutuminen sekä rikosten itsenäinen syyteharkintaan saattaminen edellyttää, että 42 §:ssä säädettyihin rikosasioihin on käytettävissä tarvittavat toimivaltuudet. Lähtökohtana tulisi olla, että rajavartiolaitoksella on käytössään samat toimivaltuudet pakkokeinojen käyttöön kuin poliisilla. Yksilön näkökulmasta on arvostelulle altis menettely, jossa tutkinnan pakkokeinojen laajuuden määrää se mikä viranomaisen tutkinnan aloittaa. Poikkeuksen voisivat tehdä vain sensitiivisimmät pakkokeinot eli peitetoiminta ja valeosto.

Rajavartioston näkemyksen mukaan 43 a säädetyn toimivallan tulee olla linjassa 42 §:ssä säädettyjen rikosasioiden kanssa. Esitysluonnoksen mukaan Rajavartiolaitoksella ei olisi käytössään telekuuntelun, tietojen hankkimista

telekuuntelun sijasta, televalvonnan, peitellyn tiedonhankinnan ja henkilön teknisen seurannan toimivaltuutta Rajavartiolaitoksen selvittäessä törkeää kätkemisrikosta vaikka mainittu rikos on mainittu pakkokeinolain 806/2011 10 luvun 3 §:ssä. Mainitun rikoksen ennalta estämiseen ei olisi myöskään käytössä poliisilain 872/2011 perusteella määräytyvä televalvonnan, peitellyn tiedonhankinnan ja henkilön teknisen seurannan toimivaltuus.

Hallituksen esitysluonnoksen 42 §:n 1 momentin 3 kohdassa on esitetty, että Rajavartiolaitos toimittaa esitutkinnan kun on syytä epäillä, että on tehty rikos, joka koskee laittoman maahantulon järjestämistä ja näihin liittyvää rikoslain 25 luvun 3 ja 3 a §:ssä tarkoitettua ihmiskauppaa tai muuta rikoslain 25 luvussa tarkoitettua vapauteen kohdistuvaa rikosta. Hallituksen esitysluonnoksen 43 a §:n säädös ei ota telekuuntelun, tietojen hankkimista telekuuntelun sijasta, televalvonnan, peitellyn tiedonhankinnan ja henkilön teknisen seurannan osalta erikseen kantaa muihin rikoslain 25 luvun rikoksiin, jotka esitetään tutkittavaksi yhdessä törkeän laittoman maahantulon järjestämisen kanssa.

Rajavartiosto esittää törkeän kätkemisrikoksen huomioimista sekä 43 a §:n kirjaamista selkeämpään muotoon esimerkiksi luettelemalla yksiselitteisemmin ne rikosnimikkeet, joihin salaisia pakkokeinoja voidaan käyttää poliisilain tai pakkokeinolain nojalla.

Hallituksen esitysluonnoksessa esitetään peittelystä tiedonhankinnasta päättäminen ja sen suojaaminen Rajavartiolaitoksen esikunnan oikeudellisen osaston osastopäällikön tai apulaisosastopäällikön päätettäväksi. Hallituksen esitys Eduskunnalle poliisilaiksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi HE 224/2010 katsoo peittelystä tiedonhankinnaksi seuraavia tilanteita:

Esimerkkinä voidaan mainita tilanne, jossa rikollisryhmä tilaa taksin, jota tosiasiallisesti kuljettaa poliisimies, ja mainittu henkilö on ryhmän mukana. Lisäksi toimivaltuuden piiriin kuuluisi esimerkiksi tietyn henkilölle tarkoitetun lähetyksen toimittaminen perille lähettinä esiintyen. Tällaisissa tilanteissa on mahdollista, että lähetyksen ottaa vastaan muu kuin 2 momentissa tarkoitettu henkilö. Peiteltyä tiedonhankintaa voisi olla myös se, että poliisimies tarjoilijaksi tekeytyneenä harjoittaa tiedonhankintaa ravintolassa mainitun henkilön läheisyydessä.

Esimerkkinä voidaan mainita kuljetustoimintaa harjoittavan yhtiön haalareiden ja nimikyltin käyttäminen. Tällaista suojausta voitaisiin käyttää ainoastaan poliisimiehen tehtävän salaamiseksi, toisin sanoen tiedonhankinnan paljastumisen estämiseksi. Tiedonhankinnan suojaaminen olisi mahdollista 46 §:n mukaisesti.

Rikolliseen toimintaan on kyettävä puuttumaan ja pakkokeinosta tarvittaessa päättämään 24/7. Mikäli hallituksen esitysluonnos säädetään voimaan esitetysti, rajavartiosto haluaa kiinnittää Rajavartiolaitoksen esikunnan huomiota siihen, että pakkokeino kyetään toimeenpanemaan myös nopeassa päätöksentekomenettelyssä. Tällä hetkellä on ennen aikaista arvioida miten käyttökelpoiseksi työkaluksi peitellyn tiedonhankinnan eri menetelmät muodostuvat ja kuinka tiheä on näiden menetelmien käyttötarve. Asteellinen toimivalta tulisi säädellä niin, että valmiusjärjestelyjen puute ei muodosta käyttökynnystä, mikäli menetelmä osoittautuu käyttökelpoiseksi.

1.5 Rajavyöhykettä koskevat säännökset (7 luku)

49 § Rajavyöhyke

Kaakkois-Suomen rajavartiosto pitää esityksen muutoksia tarpeellisina.

Hallituksen esityksen luonnoksen 49 § mukainen maanomistajaa velvoittava säädös on perusteltu ja Kaakkois-Suomen rajavartioston vuonna 2012 tekemän esityksen tavoitteiden mukainen.

Samoin luonnoksen 56 §:ään kirjattu toimivaltuus selkeyttää tilannetta luvan hakijan ja hallintoyksikköjen osalta ja vähentää hallintotyötä verrattaessa nykytilanteeseen, jolloin saman rajavyöhykeluvan pohjalta joudutaan tekemään erillinen rajavyöhykelupapäätös kaikki kyseistä lupaa koskevissa hallintoyksiköissä.

1.6 Erinäiset säännökset (11 luku)

77 § Rajavartiolaitoksen antama virka-apu, 77 a § Rajavartiolaitoksen virka-apu poliisille merialueella, 77 b § Päätöksenteko poliisille annettavasta virka-avusta ja 77 c § virka-aputilanteen johtaminen

Ratkaisuoikeus tulisi tässäkin lain kohdassa (77 §) pyrkiä pitämään mahdollisimman selkeänä ja yhteensopivana nykyään ja suurella todennäköisyydellä tulevaisuudessakin käytössä olevan operatiivisen kenttätoiminnan johtamisjärjestelmän kanssa. Hallintoyksiköt ovat kukin itsenäisesti saaneet ratkaisuoikeuksillaan säädellä siitä, kuka virka-avun antamisesta päättää mutta lähtökohtaisesti se on yleisjohtaja tai kenttäjohtaja, mikäli jälkimmäinen on vähintään luutnantin arvoinen rajavartiomies. Resurssitarpeiltaan merkittävämmät virka-avun antamiset päättää komentaja. Yhteneväisyyden vuoksi tulisi tämä kirjata kyseiseen pykäläänkin eli esimerkiksi *"Virka-avun antamisesta päättää hallintoyksikön päällikkö, yleisjohtaja tai kenttäjohtaja."* Virka-avun pyytäminen (78 §) tulee mennä käsi kädessä virka-avun antamisen ratkaisuoikeuksien kanssa. Esitutkintaa tai pakkokeinoja koskeva kirjaus virka-avusta on toimiva.

77 a § on hallituksen esityksen luonnokseen tehty uusi kirjaus koskien Rajavartiolaitoksen antamaa sotilaallisten voimakeinojen käyttöä edellyttävää virka-apua poliisille. Rajavartiolaitoksella on oikeus poliisin johdolla käyttää sotilaallisia voimakeinoja rajavartiolaitoksen avustamassa poliisia terrorismirikoksen estämisessä tai keskeyttämisessä, 1 momentissa erikseen todettavien tilanteen tunnusmerkkien täytyessä. Esitysluonnoksessa oikeus on rajattu vain Suomen merialueelle ja talousvyöhykkeelle, perusteluna käytettävissä oleva kalusto.

Kaakkois-Suomen rajavartioston näkemyksen mukaan Rajavartiolaitoksen oikeutta antaa sotilaallisten voimakeinojen käyttöä edellyttävää virka-apua

poliisille ei tule rajata koskemaan pelkästään Suomen merialuetta ja talousvyöhykettä. Perusteena rajauksen poistolle on se, että lainsäädännöllisesti tulee mahdollistaa kyseisen virka-apun antaminen myös maa-alueella poliisille yleisen kansallisen turvallisuustilanteen kiristyessä, esimerkiksi sotilaallisen kriisin uhatessa valmius- ja poikkeustilalakien vielä olematta voimassa. Hallituksen esityksen mukaisesti tällaisessa tilanteessa rajavartiostoilla ei olisi toimivaltuuksia antaa sotilaallista voimakeinojen käyttöä edellyttämää virka-apua poliisille esimerkiksi vastaerikoisjoukkotoiminnassa, joka on yksi rajajoukkojen tärkeitä kriisiajan tehtäviä.

77 b § on kirjausvirhe. Pykälässä tulisi viitata 77 a §:ään, ei 79 a §:ään.

2. LAKI RAJAVARTIOLAITOKSEN HALLINNOSTA

2.1 Rajavartiolaitoksen hallinto ja henkilöstön sekä sen virkamiestä koskevat erityiset oikeudet ja velvollisuudet (2 luku)

14 § Virkamiehen siirtäminen toiseen virkaan tai tehtävään.

Kyseisen pykälän perusteluissa todetaan, että virkamies voitaisiin väliaikaisesti siirtää tehtävään, jossa ei tarvita rajavartiomiehen toimivaltuuksia. Vartioston näkemyksen mukaan väliaikainen siirto alemman vaativuusluokan tehtävään tulisi olla mahdollista myös terveydellisistä syistä. Esimerkiksi niissä tapauksissa, kun sotilasvirassa palvelevan palveluskelpoisuusluokka on alentunut siinä määrin, ettei häntä voida sijoittaa operatiivisiin tehtäviin. Väliaikaista siirtoa käytettäisiin työkokeilun tapaan. Kyseinen siirto tulisi tuolloin toteuttaa ainoastaan virkamiehen suostumuksella yhteistoiminnassa työterveyshuollon ja työnantajan kanssa. Menettelyn tavoitteena olisi välttää vaihtoehtoina olevat pitkä sairausloma, uudelleen koulutus tai jopa työkyvyttömyyseläke.

26 b § Opiskelijan muut tehtävät

Lainsäädäntötyössä tulee huolehtia, että oppilaalla säilyy sama toimivalta kuin tällä hetkellä suorittaessaan kouluttajansa johdon ja valvonnan alaisena koulutukseen liittyvää tehtävää vartiostoissa. Oppilaalla tulee olla jatkossakin oikeus käyttää myös niitä voimankäyttövälineitä, joihin hän on saanut koulutuksen. Samainen toimivallan tarve ulottuu rajavartiolaitoksessa opiskelevien rajavartijaoppilaiden lisäksi myös kadettien koulutukseen.

26 §:n 3 momentti esitetään muutettavan seuraavasti:

Rajavartijan peruskurssin oppilaalla on rajavartiomiehelle kuuluvat valtuudet suorittaessaan kouluttajansa johdon ja valvonnan alaisena 1 momentissa tarkoitettua tehtävää. Rajavartijan peruskurssin opiskelijan suorittaessa 2 momentissa tarkoitettua tehtävää valtuuksista on voimassa, mitä rajavartiolain 35 §:n 2 momentissa säädetään rajavartiomiestä avustavan henkilön valtuuksista.

3. LAKI HENKILÖTIE TOJEN KÄSITTELYSTÄ RAJAVARTIOLAITOKSESSA

14 a § Salaisilla tiedonhankintakeinoilla saatujen ylimääräisten tietojen käsittely

Pykälässä on kirjausvirhe. Pykälässä tulisi viitata poliisilain 5 luvun 53 §:ään.

4. MERIPELASTUSLAKI

Ei lausuttavaa.

5. LAKI HÄTÄKESKUSTOIMINNASTA

Ei lausuttavaa.

6. POLIISILAKI

Ei lausuttavaa, pois lukien LRVL 77 a §:ä koske tavan edellä tehdyn muutosesityksen vaikutusten huomiointi.

7. TULLILAKI

Ei lausuttavaa.

8. ULKOMAALAILLAKI

Ulkomaalaislain määritelmiin (3 §) tulisi saada sisällytettyä tarkempi määritelmä "liikenteenharjoittajalle". Tällä hetkellä voidaan pitää tulkinnanvaraisena, mitä ammattimaiseen liikenteenharjoittamiseen sisällytetään tai vaaditaan.

9. LAKI SAKON TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA

Ei lausuttavaa.

10. TIELIIKENNELAKI

Ei lausuttavaa.

11. RIKOSLAKI

Ei lausuttavaa

12. MUUTA

Rajavartioston näkemyksen mukaan lainsäädännössä on käytetty operatiivisella päätöksentekotasolla toimittaessa useita eri päätöksentekotasoja ja -nimikkeitä. Säännöksistä on löydettävissä mm. seuraavia kirjauksia *luutnantin arvoinen rajavartiomies, pidättämiseen oikeutettu virkamies, rajanylityspaikan esimiehenä toimiva rajavartiomies, rajanylityspaikan esimies, säädetään päällystöön kuuluvasta poliisimiehestä, sovelletaan rajavartiolaitoksessa vähintään luutnantin arvoiseen rajavartiomieheen, vähintään esiupseerin virassa palveleva rajavartiomies, vähintään kapteenin tai kapteeniluutnantin arvoinen rajavartiomies, tehtävään kirjallisesti määrätty vähintään luutnantin arvoinen rajavartiomies, hallintoyksikön päällikkö, vähintään majurin arvoinen rajavartiomies, pakkokeinolain 2 luvun 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu rajavartiolaitoksen virkamies, sovelletaan rajavartiolaitoksessa pidättämiseen oikeutettuun virkamieheen, oikeudellisen osaston osastopäällikkö tai apulaisosastopäällikkö, rajavartiomies taikka muu rajavartiolaitoksen henkilöstöön kuuluva tai poliisin hyväksymä tähän tehtävään koulutettu henkilö.*

Rajavartioston näkemyksen mukaan lainsäädännössä tulisi pyrkiä selkeämpään ja johdonmukaisempaan sääntelyyn, joka ottaisi huomioon operatiivisen kenttätoiminnan johtamisjärjestelmän sekä rikostorjunnan järjestelyt hallintoyksiköissä. Rajavartioston näkemyksen mukaan vähintään luutnantin arvoisen rajavartiomiehen rinnastaminen päällystöön kuuluvaan poliisimieheen tulisi olla säädösvalmistelun lähtökohtana. Luonnollisesta pitkäntähtäimen tavoitteena myös koulutusjärjestelmän tulisi tukea tämäntyyppistä sääntelyä.

Vartioston näkemyksen mukaan hallituksen esityksen luonnoksessa ei ole riittävästi otettu kantaa tulevana vuosina rajojen valvonnassa käyttöön otettavien valvontalennokkien ja muiden miehittämättömien ilma-alusten käyttämisen lainsäädännöllisestä taustasta. Rajavartiolaitoksen esikunnan johdolla on jo usean vuoden ajan tätä suorituskykyä testattu ja kehitetty rajavartiolaitoksen käyttöön. Käyttöön suunniteltavien järjestelmien käyttö tulisi jo tässä lakimuutos esityksessä mahdollistaa sisällyttämällä ainakin toimintaperiaatteen ja lentotoiminnan mahdollistava lakipykälä, menemättä vielä sen tarkemmin toteutukseen.

Apulaiskomentaja
Everstiluutnantti

Jarkko Alén

Toimistopäällikkö
Majuri

Janne Kurvinen

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asiankäsittelyjärjestelmässä. Rajavartiolaitos 19.04.2013 klo 16.48. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.